

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola CXXVI. Gregorii Papae I. Ad Leandrvm Episcopvm Hispalensem.
De laude caritatis. De onere suae praelationis. De pallio ad sacra tantum
Missarum solennia transmisso.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

Prov. 4.

sedulo adhærere perhibetur; quia dum malis boni semper displiceant, bonos vos esse certum est, qui bono placuistis. Propterea debitum salutationis alloquium soluens, opto vos in his quæ cœpistis exerceri, ut in vobis compleatur veridica Salomonis illa sententia quæ ait: *Iustorum semita quasi lux splendens procedit, & crescit usque ad perfectum diem.* Nunc enim cum lux nobis veritatis infulget, cum sese regni cœlestis suauitas mentibus aperit, iam quidem dies est, sed adhuc perfectus non est. Tunc autem dies perfectus erit, quando iam quidquam de nocte peccati in mente nostra non erit. Vos autem usque ad perfectum diem crescite; ut quousque patria æterna videatur, bonorum hic operum augmenta dilatentur, quatenus tanto post in retributione maior sit fructus muneris, quanto nunc studium creuerit laboris. Propterea dilectissimum filium nostrum Cyriacum monasterii nostri patrem vestræ gloriæ commendamus, ut peractis quæ ei iniuncta sunt nulla illum remeandi mora præpediat. Omnipotens Deus cœlestis vos brachii protectione tueatur, & nunc gloriosos inter homines, & post longa annorum curricula inter angelos esse concedat.

EPISTOLA CXXVI.

GREGORII PAPÆ I.

AD LEANDRUM EPISCOPUM HISPALENSEM.

De laude caritatis. De onere suæ prælationis. De pallio ad sacra tantum Missarum solennia transmissio.

Gregorius Leandro episcopo Hispalensi.

SANCTITATIS tuæ suscepi epistolam, solius caritatis scalamo scriptam. Ex corde enim lingua tinxerat quod in chartæ pagina refundebat. Boni autem sapientesque viri cum legeretur adfuerunt, quorum statim viscera in compunctione commota sunt. Cœpit quisque amoris manu in suo corde te rapere; quia in illa epistola tuæ mentis dulcedinem non erat audire, sed cernere. Accendebantur & mirabantur singuli, atque ipse ignis audientium demonstrabat qui fuerit ardor dicentis. Nisi enim prius in se faces ardeant, alium non succendunt. Ibi ergo vidimus, quanta
cari-

caritate tua mens arserit, quæ sic & alios accendit. Vitam vero vestram, cuius ego semper cum magna veneratione reminiscor, minime nouerant, sed eis altitudo vestri cordis patuit ex humilitate sermonis. Vitam autem meam cunctis esse imitabilem illa vestra epistola loquitur. Sed quod non est ita vt dicitur, sit ita quia dicitur, ne qui non solet mentiatur. Ad hæc autem breuiter cuiusdam bonæ mulieris verba loquor: *Nolite me vocare Noemi, id est pulcram, Ruth 1. sed vocate me Mara, quia amaritudine plena sum.* Neque enim, bone vir, hodie ego sum ille quem nosti. Multum fateor exterius proficiendo interius cecidi; meque de eorum numero esse pertimesco, de quibus scriptum est: *Deiecisti eos Psal. 71. dum alleuarentur.* Cum alleuatur enim deiicitur qui honoribus proficit, & moribus cadit. Ego enim vias mei capitis sequens summopere esse decreueram opprobrium hominum, & abiectio plebis; atque in eius sortem currere, de quo rursus per Psalmistam dicitur: *Ascensus in corde suo disposuit in conualle lacrymarum: vt videlicet tanto verius intus ascenderem, quanto per conuallem lacrymarum foris humilior iacerem.* At me multum nunc deprimunt honor onerosus, curæ innumeræ perstrepunt, & cum sese ad Deum animus colligit, hunc suis impulsibus quasi quibusdam gladiis scindunt. Nulla cordis quies est. Prostratum in infimis iacet suæ cogitationis pondere depressum. Aut rara valde aut nulla hoc in sublimia penna contemplationis leuat. Torpet ignauia mens, & circumlatrantibus curis temporalibus iam pene ad stuporem deducta, cogitur modo terrena agere, modo etiam quæ sunt carnalia dispensare. Aliquando vero fastidio exigente compellitur quædam etiam cum culpa disponere. Quid multa loquar? Victa suo pondere sanguinem sudat. Nisi enim sanguinis nomine culpa censeretur, Psalmista non diceret: *Libera me de sanguinibus. Psal. 50.* Cum vero culpas culpis iniungimus, hoc quoque quod per alium prophetam dictum est implemus: *Sanguis sanguinem tetigit. Osee 4.* Sanguis enim sanguinem tangere dicitur, cum culpa culpæ adiungitur, vt iniquitatis cumulus multiplicetur. Sed inter hæc per omnipotentem Deum deprecor, vt in perturbationis fluctibus lapsum tuæ orationis manu me teneas. Quasi enim prospero flatu nauigabam, cum tranquillam vitam in monasterio ducerem.

Sed procellosis subito motibus tempestas exorta, in sua perturbatione me rapuit, & prosperitatem itineris amisi; quia quiete perdita mentis naufragium pertuli. Ecce nunc in vndis versor, & tuæ intercessionis tabulam quaero, vt qui naui integra diues peruenire non merui, saltem post damna ad litus per tabulam reducar. De podagræ vero molestia sanctitas vestra, vt scribit, affligitur, cuius dolore assiduo & ipse vehementer attritus sum. Sed facilis erit consolatio, si inter flagella quæ patimur, quæcumque fecimus ad memoriam delicta reuocamus; atque hæc non iam flagella, sed dona esse conspiciamus, si quæ carnis delectatione peccauimus, carnis dolore purgemus. Præterea ex benedictione beati Petri apostolorum principis pallium vobis transmisimus, ad sola Missarum solennia vtendum. Quo transmissio, valde debui qualiter vobis esset viuendum admonere. Sed locutionem supprimo, quia verba moribus anteitis. Omnipotens Deus sua vos protectione custodiat, atque ad cælestis remunerationem patriæ cum multiplici animarum fructu perducatur. Ego autem quanta occupatione deprimor ex debilitate breuis attestatur epistola, in qua ei, quem multum diligo, parum loquor.

EPISTOLA CXXVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD RECCAREDVM REGEM HISPANIÆ.

Laudat eius ope gentem Gothorum ad catholicam fidem conuersam. Agit de muneribus sancto Petro transmisissis, commendans eius animum, quod licet summa pecuniarum a Iudæis offerretur, constitutionem in eos editam mutare noluerit. Denique crucem transmittit, in qua de ligno Domini erat, & de capillis sancti Ioannis Baptistæ.

Gregorius Reccaredo regi Vvisigothorum.

EXPLERE verbis, excellentissime fili, non valeo, quantum tuo opere, tua vita delector. Audita quippe noui diebus nostris virtute miraculi, quod per excellentiam tuam cuncta Gothorum gens ab errore Arianae hæresis in